

Guds villsaulam

Anders og kona hadde vært kristne noen år, men det gikk tregt. De nølte seg fremover, og "safet" ved å holde en fot på land i lang tid. Men for noen måneder siden tok de en ny beslutning.

De skjønte at hvis det skulle bli noe kraft og fart på ting, så måtte de kaste seg helhjertet ut i et ekte disippelskap med Jesus. Og etter som Gud fikk slippe til, så kom også justeringene. De måtte gjøre opp ting; noe smått og noe stort. Etter flere erfaringer med Guds ledelse og hjelp, var Anders klar. Han ønsket nye utfordringer, og sa det til Gud. Livet som kristen var virkelig blitt spennende!

Nytt oppdrag

Anders hadde aldri smakt kjøtt av villsau, men hadde lenge vært nysgjerrig på det. Nå var ønsket gått i oppfyllelse. Et nyslaktet lam av villsau var kjøpt og betalt, og kjøttet hang til to dagers morgen. Anders sjekket jevnlig lammet, og gledet seg til festmåltidet. Tirsdag kveld fikk han en overraskende innskytelse. Han skulle ikke ha lammet selv! Etter en kjapp bønnestund forsterket følelsen seg. Gud hadde visst spesielle planer for slaktet. Det hadde han ikke ventet. Anders gikk til sengs med håp om at Gud ville forandre mening i løpet av natten. Men neste dag var følelsen der, like sterk og tydelig. Anders kunne ikke tro det var sant, mente Gud virkelig dette? Etter en kort forklaring for kona Inger, gikk de i felles bønn. De spurte Gud hvem de skulle gi lammet til, og Inger opplevde at det måtte bli en ikke-kristen person. Med dette utgangspunktet la Anders slaktet i bilen, og begynte å kjøre rundt mens han ventet på nærmere anvisning om adressen. Etter flere turer frem og tilbake var frustrasjonen temmelig stor. Til slutt utbrøt han til Gud: "Nei, nå må du komme igjen. Dette har jeg ikke tid til lenger!" Da kom det et navn til ham. "Å, nei. Ikke ham!" Han var den siste som fortjente å få favorittlammet til Anders. Men hadde han noe valg? Motvillig kjører Anders bort for å finne fyren. "Nå kan du gråte eller le, men jeg har hørt fra Gud", startet Anders da han traff ham. Mannen så på ham som om han hadde hørt en veldig dårlig vits. "Har du hørt fra Gud?!" Anders nikket, og pekte på bilen. "Ja, og han sa at jeg skulle gi deg dette lammet. Bli med meg ut i bilen, så får du det". Fyren ble med ut og fikk se lammet. "Mener du det?" sa han vantro. "Jepp. Vær så god!" Anders gikk, og

mannen stod lamslått igjen. Anders kjente et adrenalinerush fosse gjennom kroppen. For en følelse! For et sinnsykt kick! "Gud, jeg er klar til neste ferdiglagte gjerning! Hva med en sau neste gang; eller en okse?" (Historien er sann, men navnene forandret.)

Action

Den femte boka i Det Nye Testamentet har et underlig navn, "Apostlenes gjerninger". På engelsk heter den acts, som kort og godt betyr gjerninger. Denne boka er historien om den første menigheten og dens utbredelse. Og når en leser den historien, skjønner en navnet. Det handler ikke om teorier og meninger, det handler om gjerninger, registrert av Gud, og utøvd i Den Hellige Ånd. Det handler om action!

Være Guds kjærlighet

Paulus setter sterke ord på hvor meningsløse alle gaver og gjerninger er dersom man ikke har kjærlighet. Om jeg gir alt jeg eier til brød for de fattige, ja, om jeg gir meg selv til å brennes, men ikke har kjærlighet, da gagnar det meg intet (1 Kor 13,3). Vi er egentlig ikke kalt til å reklamere for Guds kjærlighet, men å være Guds kjærlighet. Vi opptrer ikke som selgere av evangeliet, men som personlig pregede vitner om det. Gud vil selv møte mennesker. Dette vil skje når kristne hører fra Gud og uselvvisk handler i Den Hellige Ånd.

Guds regi

Jesus gav disiplene klar beskjed om å vente i Jerusalem til de hadde fått Den Hellige Ånd. Det kan nesten virke som om Jesus var bekymret for at disiplene i egen kraft skulle prøve å bre ut evangeliet. Det ville ikke gått bra. Men etter pinsedag ble initiativene mange og kraftfulle. De hadde sin rot i Guds kjærlighet, og ble utøvet av disipler som var fulle av Den Hellige Ånd. Evangeliet fikk stor framgang. Vårt oppdrag er det samme, og menigheten er fremdeles Jesu kropp. Guds kjærlighet er den samme, og vi har den samme gode Hellige Ånd. Menigheten var aldri ment å skulle reduseres til programmer og aktiviteter, eller til klubber og foreninger. Jesu kropp hører fra hodet, Jesus selv, og fungerer i kraft og kjærlighet. I Vesten har kristne ofte forkynt et intellektuelt budskap til menneskenes hjerner. Det er tid for å la Guds ferdiglagte gjerninger forkynde til menneskenes hjerter!

■ Rune Ørnes
rune@kvest.no

